

414
 dnik je bil zidarski podjetnik gospod Goronac, ki je razun vodstva tega dela še v denju mnogo pripomogel. Četrta je velečasita obvoščina, zlasti gospod župnik, ki je na leci nemenu ljudstvu toplo na srce polagal. Stavba njih stopnic je stala do blizo 2000 kron. Blagovnih jih je prečastiti domači g. župnik Potovšek iz našel 15. avgusta t. l. na spaznik Vel. gosp. v navzočnem premnogega ljudstva. Svirala je izvrstno maleojska godba 12 terih godcev. Pa pri vsem tem bi veselost brez ovenčanja še jako pomanjkljiva zala, ako bi vsa dekleta cele fare ne bile neahutje-
 nomo pridnost izkazale, ki so se celi tednindile gotovo iz sto in sto vrtov cvetlice župan-
 nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 to vancev naplesti, ki so jih potem od petih š ljub-
 jev, kakor je bilo razdeljeno, na vozovih niški pripeljali. Ako se poudari, da je na e Tebi-
 stri strani teh stopnic, ter med njimi še 26 a našo-
 stanikov, od začetka do konca okoli 70 sme-
 zeh vseh drevesc nastavljenih bilo, torej na obeh ačanov-
 neh 140, ki so bila ne le večinoma z vencimonom-
 na, temveč tudi skozi celo dolgost zeleni ni od drevesca do drevesca slično kordonu-
 ne raz-
 negeni, koliko rož in marljivega dela se je k dvorski-
 potrebovalo, pa pridne roke in dobra vo-govoril-
 so vse to premagale. Prekrasno venčana sta val je-
 dva slavoloka pri spodnjem začetku ter bralno-
 njem konci stopnic pred velikimi cerkveni-
 najve-
 vrati, in ravno tako vse štiri kapelice z nožaka-
 jimi slavaloki med stopnicami. Mnogi trža-
 pravilo-
 so šli gledat do skoraj čarobno krasoto, in ovorilo-
 ljudstvo je občudovalo pridnost in umetnost Kolšek-
 let vojniške fare, kajti gotovo še nikdar ni Laške-
 ta način okinčano bilo, odkar cerkev na tem ilo nič-
 ni stoji. Vsačemu ogledovalcu je srce veselja ili smo-
 elo in moral je priznati, da lepše bi pač r sadi-
 dar ne moglo več biti. Res, dekleta smejo ti, kako-
 to izvršitev ponosna biti. To naj bo vsem k prin-
 am darovalcem in sodelavcem v trajen in , da so-
 en spomin ter v sladki nadi, da brez božje-
 oristnih-
 blagoslova ne ostane.

Zakot pri Brežicah. Iz netužnim srcem namo vsem občinarjem in tudi drugim ose-rekel je-
 na na daljnem Štajerskem, katerim je poznato eba več-
 Josef Gorišek, doma iz Vetrernika, da je il: tehu-
 nal zapustiti za njega v slabem vremenu zapom-
 obščino . . . Deloval je nam nezadovoljno nadaljne-
 obč. tajnik in napol redar blizo dve leti, tegnil-
 vobil si je ob tem času vsakovrstnih neime-
 vprašat-
 nih in neprilicnih lastnosti. Bil je najbolj n kapla-
 bljubljen pri bližnjih sosedih na kolodvoru, bila po-
 prodavajo vsakovrstne tekočine, pri katerih o mašni-
 stal v spominski knjigi še po njegovi smrti. .
 . Nek-
 je izobražen v vsakovrstnem poslovanju, vprašat-
 ročamo ga na dobro mesto za blagajničarja, viti, ker-
 se dobro izpozna pri štajerskem in hrvaškem lovilllo-
 marju. Sedaj je še začasno stopil v pokojnino e pamet-
 bčinsko drvarnico, v kateri ima prosto po-
 veda za-
 bno brez hrane. Pričakuje tukaj še določbe pridgo-
 pokojnino iz deželnege fonda, kterege bo za-
 zi. Nek-
 dobivati šele 5 let po njegovi smrti, ker se i bodem-
 naj nabira obrestitva od tiste zaloge, katero pokosi-
 lal načral ni. Pri odhodu ga bomo spremljali arani. I-
 doborniki do prve postaje odgonstva z vese-
 novih, da ga nikdar ne bi bilo več v ta kraj. Po e vice-
 sodnici se bojo brale žalostinke pri c. k. se sme-
 sodnji v Brežicah, kakor tudi pri c. k. visokem-
 sodnji v Celju v slabi namen. Svirala Jožef II-
 bude pri odhodu ciganska banda, katero je odreti, a-
 sam pridobil v ta namen v občinsko hišo v et post-
 strešje, da pričakuje dobrega zaslužka od atnem inga-
 iz prazne denarnice. Njemu pa naj bude Marijinih-
 slovo resnični pregovor, ki pravi: Kdor pod radi nje-
 jamo koplje, tisti se sam v njo vdere. popotnik-
 ih odhod pa mu želimo nežalostni neprija-
 ršen jet.

ter do-
 Sentrokovskibreg nad Šmarjem p. J. Pri-
 d. Stop-
 jeni naš „Štajerc“; prosim Te za mali pro-
 Florijam-
 tek; veš, nahaja se namreč pri nas že do-
 in pred-
 zastarela kraljica in „Marijina devica“ Lah. o cerke-
 se vedno kakor vsiljiva muba v bralce pre-
 se nove-
 topinjani-
 mnogim-
 o služile-
 podjet-
 : Jekl in-
 a, ki sta-
 pa tudi-
 otrpljeni, delamo brez moči in v odsot-
 Tretji-
 soti duha, in kar napravimo, je skoraj brez

Izgubljeni dan

sk, ki prične po noči brez spanja. Le po-
 spajočem spanju zamoremo s polno močjo-
 : Jekl in-
 a, ki sta-
 pa tudi-
 otrpljeni, delamo brez moči in v odsot-
 Tretji-
 soti duha, in kar napravimo, je skoraj brez

potrebne in koristnega „Štajerca“ ter v naše somišljenike zaletava, tako da jo že nekateri „Štajerčevu staromater“, imenujejo. Ta lepa in velika devica namreč kar divja, ako „Štajerca“ vidi ali to besedo sliši. Zato je začela rajši od hiše do hiše hoditi (ker delati itak noče ali že več ne more), ljudi nagovarjat, naj vendar nihče več „Štajerca“ ne čita ali dobavlja, češ da je to velik greh. No, devica Lah in takozvana „Štajerčeva stara mati“, mi ti samo za zdaj tole povemo; ako le ne bo pred tvojim brezuspešnim blebetanjem proti nam miru, potem ti bomo pa enkrat tvojo čudno in skrivno deviško nedolžnost, ter tvoje še večje grehe na svetlo spravili. Toraj: Auf Wiedersehen . . .

August Bebel †.

Umril je 13. t. m. najpomembnejši voditelj nemške socialne demokracije August Bebel. Rojen l. 1840 postal je Bebel drahterski mojster in se takoj delavskega gibanja udeležil. Tekom let postal je ta izredno zmoini in delavnj



August Bebel

mož najpomembnejši politik svoje stranke. Kot pisatelj je žel mnogo uspeha. Mnogokrat zaradi političnih zločinov obsojen, obstal je do smrti zvest svojim revolucionarnim načelom.

Novice.

Kratkočasnica. Smetekov Juri ravno razbaše gnoj z voza, ki ga je pripeljal za repo. Mimo pride grajščinski „jager“ z dvema psoma, „Floro“ in „Kaktusom.“ Kar naenkrat se zakadi Flora v mirnega Jurčeta ter ga hoče zagrizniti. Naš Juri ne razume šale ter ji požene svoje vile v žrelo. Črez nekaj dni uboga Flora pogine. Ta zadeva pride k sodnijski obravnavi. Sodnik reče našemu oratarju: „Zakaj ste bili tako surovi; Vi bi bili lahko z obrje-nim delom Vašega orodja, namreč s „štikom“ se branili proti psu?“ — „Gospod sodnik“ pravi naš Juri, „gotovo bi bil to storil, ko bi tudi pes šel z zadnjim delom, namreč z repom proti meni!“ Sodnik se nekoliko nasmeje ter ga popolnoma oprostí.

Kako se je pred 50 leti poslance plačevalo. Kmetski volilni okraj Busk v Galiciji izvolil si je l. 1861 kmeta Zacharajko kot deželnege poslanca. Poslanec jim je obljubil, da bode dosegel razdelitev plemenitaških veleposestev. Seveda možakar tega ni mogel doseči in je v deželnem zboru igral vlogo ribe. Ko je prišel Zacharajko po zaključenem zasedanju domu, doživel je prav neprijetno presenečenje. Kmetje zahtevali so od njega cesarjevo pismo s pečati, ki bi dalo kmetom plemenitaške travnike na razpolago. Tega jim poslanec ni mogel dati. Kmetje celega okraja so potem sklenili, da se mora lenega poslanca s tem kaznovati, da se mu jih 48 podeli z debelo palico po zadnici. In res se je to tudi zgodilo. Zacharajko pri prihodnjih

prebave, potem naj se vzame Fellerjeve odvalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elza-kroglice“, od katerih stane 6 škatlic franko 4 kron. Oba preparata pošilja pristna edino apotekar E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

volitvah ni hotel več kandidirati. Razumemo! Sicer pa bi bilo krasno, ko bi kmetje i danes taka sredstva zoper leno poslance rabili. Sakrabolt, to bi pokalo po lenih grbah štajerskih slovenskih deželnih poslancev. Miha Brenčič bi se nam naravnost smilil, kajti hodil bi okoli z oteklim koncem hrbita, da bi bil joj . . .

Lepa kazen. Trgovci brati Schwarz v Offenbarga so bili zaradi tihotapljenja špirta zasadeni in obtoženi. Sodnja jih je kaznovala strogo; naložila jim je namreč globo v znesku 916 589, torej skoraj enega milijona markov. Obenem je oblast ves najdeni špirit zaplenila.

17 oseb utonilo. V pristanu Svinemünde preobrnil je vihar barko; 22 oseb je padlo v vodo. Zamoglo se jih je le 5 rešiti, medtem ko so vsi ostali našli svoj grob v morju.

Grof — sodar. V neki mali hiši v vasi Mako na Ogrskem pričel je grof Pavel Maisay pl. Herkeleny izvrševati sodarsko obrt. Družina Maisay dobila je od cesarja Maksimilijana grofovski naslov in velika posestva. Člani družine zapravljali so kakor blazni in so konečno vse nezmerno premoženje zapravili. Grofu Pavlu ni nič ostalo; zato se je izučil sodarskega rokodelstva, katerega zdaj kot mojster izvršuje.

V Ameriki vlada v nekaterih pokrajinah naravnost grozovita vročina. Zlasti hudo trpijo v državah Kansas ter Missouri. Mnogo ljudi zadene kap vsled vročine. V senci znaša vročina 47½ gradov Celzija.

4 otroke nakrat porodila je žena nekega zagrebškega stražnika. Vsi štirje novorojenčki so umrli.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Vbogi Ptujčani! Zdaj jih bodejo pa klerikalni prvaki prav kmalu pohrustali in nič ne bode od njih ostalo, k večjem par kosti . . . Ptujski klerikalci namreč „organizirajo“ zdaj vse, prav vse. Najprve so „organizirali“ pobožne „Marijine device“ od 50. leta naprej, katerih devištvu je večidel od strokovnjakov garantirano ter potrjeno. Potem so „organizirali“ mlajše „device“, katerih devištvu ni tako garantirano, ker se je po raznih okoliških plesiščih oprušilo in osmodilo. Pa to nič ne dene: klerikalci nosijo krščanstvo na jeziku, devištvu pa na plavem pantelcu. . . Potem so „organizirali“ ptujski klerikalci posojilnico v kloštru, ki je bila tako potrebna, kakor peto kolo pri vozu. Pa gospod Pšunder so rekli, da gré pot v nebesa le skozi vrata te posojilnice. . . In klerikalci so še naprej „organizirali“. S težkim trudom spravili so „čuke“ skupaj, junaške „čuke“, ki se ne bojijo nikogar, k večjem policijskega psička ptujskega. Vse so naši klerikalci organizirali. Najštejm torej še enkrat: prvič device v „nevarni starosti“ (+ 50), drugič device „hmmhmm“ (s prahom iz plesišč), tretjič klošterske posojilničarje, ki imajo pod vsakim ciglom na svoji stehi 20 kronskih zlati tukat; četrtič korajžne „čuke“, ki so nekaka lajbgarda debelih klerikalcev. Sakrabolt, škoda je pa res, da klerikalci ne organizirajo tudi „čukovke“. Kako lepo bi izgledale gotove zdaj že zopet nedolžne device starejših letnikov v „čukovski“ uniformi! Kje je klerikalni „hosenrok“? Sakrabolt, to ustanovitev bi pa še radi doživeli! Kako nežno bi bilo, ako bi kakšnja kakor siromakova peč otekla farovska kuharica po telovadni lojtri plezala; ali pa kakšnja zarjavela, napol posušena devica, ki bi čez kozo skakala. Ej, to se mora uresničiti, — preje ne bodedo mirovali, da se to uresniči! Kér od političnih duhovnikov v Ptuj ne moremo zahtevati, da bi sklepali o vprašanju, je li pašjejo „čukovske“ hlače „organiziranim“ devicam, — zato upamo, da bode vodstvo ptujskega „Narodnega doma“ to malo kočljivo vprašanje rešilo. Kajti ta sicer „liberalni“ (hmmh!) „Narodni dom“ se je dal „čukom“ za telovadbo na razpolago; zakaj ne še „čukovkam“? Go-

Re

spodje v „Narodnem domu“, kaj bi bili tako sramežljivi, — dajte svoje lokale na razpolago, da pričnejo „čukovke“ svoje telovadne vaje! Za voditelja teh vaj bi priporočali našega prijatelja kaplana Jagra, ki je že v Hajdini telovadbo podučeval. Pa mož nas zapuščja; zato bi moral morda pater Pius Vakselj telovadbo „čukinj“ voditi. . . Zdaj pa še nekaj: ptujski klerikalni prvaki ustanovili bodo v kratkem „krščansko-socialno“ delavsko podružnico. S tem ne bodo samo nemške Ptujčane, marveč tudi rdečkarje pogoltnili. Zaupnik te najnovejše klerikalne „organizacije“ je neki Ribič, o katerem vemo mnogo hudomušnih zadevic. Ta Ribič torej lovi, ne ribe, marveč duše, delavske duše. In kadar bodo te duše polovjene, treba bode misliti zopet na novo organizacijo. Priporočamo sledečo ustanovitve: društvo katoliških penzionistov, ki lovijo vsak dan najmanj eno uro na mestnem parku muhe; — hiperkatoliško društvo v Ameriko pobegnilih kaplanov ptujskega okraja; — deviško društvo na nosu nedolžnih devojk (za načelnico kandidiramo znano klerikalno „svetnico“ ob vurmberški cesti, ki zna iz novorojenih otrok angeljčke delati!); društvo roko-lizalcev; politično katoliško družbo v farovžih najdenih novorojenčkov; organizacijo klerikalnih „konzumarjev“ . . . in tako naprej. . . Ej, klerikalce čaka še mnogo dela, ako hočejo vse to organizirati! In našo pomoč bi brzkone odklonili. Kajti Ptujčanov ne marajo, — Ptujčane bi najraje v žlici vode potopili, ko bi ti hudimani ne znali plavati . . .

Kaplan Jager v Ptuj nas torej s 1. septembrom v resnici zapusti. Še enkrat: adijo!

Napredna zmaga. V občini Senarsko pri sv. Trojici slov. gor. vršile so se pred kratkim občinske volitve. Prvaški nasprotniki se niso upali niti volitve udeležiti. Zato so bili sami naši somišljeniki, vrli napredni možje, izvoljeni. Čast volicem!

Umrl je v Ptuj znani izdelovalec sveč, lebcelter in lastnik žganjetoč g. Kajetan Edlinger. Pokojnik je bil Nemec iz zgornje Štajerske. Vkljub temu je bil v vsakem oziru in od vsega občinstva spoštovan. Bolehal je že dolgo časa. Lahka mu zemljica!

Sejem v Slov. Bistrici. V ponedeljek dne 25. avgusta 1913 vršil se bode v Slov. Bistrici veliki živinski sejem, na katerega se bode zanesljivo mnogo živine prignalo, zlasti mariadvorskega plemena, ki daje tukaj izborni material.

Sejem v Ptuj. Na konjski in goveji sejem dnè 19. avgusta se je prignalo 175 konjev in 1210 kosov govede. Na svinjski sejem dnè 20. avgusta t. l. se je prignalo 910 svinj. Kupčija je bila pri nekaj višjih cenah jako dobra. Prihodnji konjski in goveji sejem se vrši dnè 21. septembra, prihodnji svinjski sejem dnè 27. avgusta t. l.

Lepa krava. Na zadnjem živinskem sejmu v Ptuj prodal je g. župan Ornič eno pingavsko kravo, za katero je dobil izredno lepo ceno 720 kron. Ta cena pač dokazuje, da se v naših krajih pingavsko pleme najbolj obnese.

Iz Koroškega.

Eis (Motenje vere?). Piše se nam: Naš župnijski provizor naznanil je baje nekega tukajšnjega posestnika zaradi motenja vere. Povodom pogreba priljubljenega starega cestarja g. Grobča smatral je namreč ta duhovnik pod svojo častjo, da bi z mašo, katero so žalujoči naročili in plačali, malo počakal; žalujoči so prišli vsled tega prepozno, zakar so bili seveda vsi udeleženci precej nejevoljni med nadaljnim cerkvenim opravilom. Dotični posestnik pa je bil tako nepreviden, da je celo malo zamrmral. — Vi gospod Mekula, ali nisti pravzaprav Vi krivi, da se je nesrečnež vsled Vašega grdega ravnanja tako daleč spozabil? Ali bi ne mogli malo počakati, kèr je maša vendar veljala mrtvemu in je bila plačana od žalujočih? Saj pozneje, vendar niste imeli prav nič opraviti ali zamuditi. Ali pa ste bili Vi, gospod „igra“-direktor, zato tako točni, kèr ste morali bogvè kam h kakšnji „igri“ ali „taboru“? Ali pa se je vršila kje kakšnja kupčija z užigalicami? Ja, mi vkogi kmetje, — v zemlji nam požrejo črvi vse; kar nam še ostane, nam pobije toča in potem nas čaka še od druge strani nevarnost. Dobri cesar Jožef II. mi

kmetje se ti zahvalujemo, da si prelomil farško moč. Tisočero hvale vsem onim naprednjakom, ki so polagoma črnuhom bič iz roke iztrgali in ki čujejo čez že doseženo ljudsko prostost. Naša dolžnost pa je, da vstrajamo zvesto v borbi zoper temne sovražnike ljudstva. Naši potomci nam bodo zato hvaležni. . . Konečno pa še eno vprašanje, ki se nam vedno zopet vsiljuje: Kako pa pride, g. Mekula, da se Vi in mnogo Vaših žegnanih bratev pri „igri“ in „taboru“ tako presneto prijazno obnašate, medtem ko so Vaši predhodniki v starih časih vruga izganjali, copernice in krivoverce sežigali in začasa inkvizicije na tisoče „nevernikov mučili ter poklali? . . . Je pač res: „Mag die Katz' auch freundlich sein, Krallen hat sie doch“ . . .

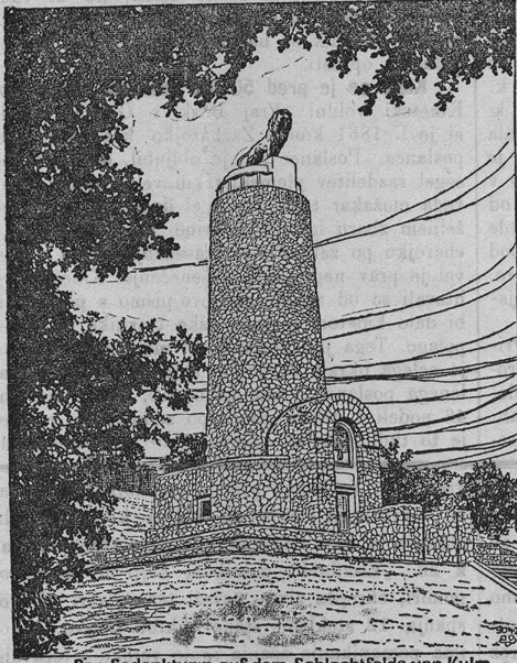
Bilčovs. Sprejeli smo sledeči „popravek“, katerega moramo v zmislu postave objaviti: P. T. uredništvo „Štajerca.“ Z ozirom na dopis iz Bilčovsa v „Štajercu“ z dne 3. avgusta 1913 št. 31 zahtevam v zmislu § 19 tiskovnega zakona z dne 17. decembra 1862 drž. zak. št. 6 za 1863, da sprejmete sledeči popsavek: V omenjenem dopisu se trdi, da je neka sorodnica našega g. fajmoštra prišla v neko kmečko hišo in je domačo hči hudo okregala, ker je ta večkrat po skritih potih po noči v farovž k fajmoštru lazila, da „se je prepovedalo temu pobožnemu dekletu prestopiti farovski prag.“ Te trditvi niso resnične, ampak je res, da dotična sorodnica ni okregala domače hčere, češ, da bi bila ta po skritih potih v farovž lazila, res tudi ni, da bi se bilo dotičnemu dekletu prdpovedalo prestopiti farovski prag. Nadalje se v omenjenem dopisu trdi: „Sicer pa se čudimo, da je g. fajmoštru te tajne ponočne obiske trpel.“ Res je pa, da g. fajmošter nikdar ni imel teh tajnih ponočnih obiskov. Bilčovs, 9. avgusta 1913. Anton Teul, župnik. — Tako torej! Fajmošter tajni vse in je nedolžen, kakor na cesti najdena sirota. Sicer pa upamo, da bode naš dopisnik to čudovito „nedolžnost“ temeljito pojasnil! Toraj na svidenje, gospod župnik!

Samomor vojaka. Pri manevrih v bližini Mallestig ustrelil se je neki infanterist 17. polka s službeno puško.

Uboj. V Federanu pijančevalo je več fantov v Pichlerjevi gostilni. Ko so bili pijani, so se stegli. Delavca Miho Resman sta delavca Alojz Resman in Jože Kofler s poleni na tla pobila in ga tako hudo ranila, da je drugi dan umrl. Ubijalca sta že pod ključem.

Požig? V fabriki pape in lesenih snovi Morith v Beljaku nastal je ogenj, ki je vso fabriko vpepelil. Zdaj so zaprli delovodjo Schmieda, katerega dolžijo požiga.

Smrt pijanke. V Reisachu izpila je pijanka Marija Buchacher steklenico z „bremzenoljem“; mislila je, da je to žganje. Potem se je skrila v neko grmovje, kjer je umrla.



Der Gedenkturn auf dem Schlachtfelde von Kulm.

Izpred sodišča.

Steyer na Zgornjem-Avstrijskem. Pred to Steyerju, kajšnimi porotniki imel se je pred kratkim tako toliški kaplan Frisch zagovarjati. Tožen je bil zaradi goljufije, nepošteno je krیده in krive prisega. Ta sodnijska razprava dala je naravnost grozovito sliko brezvestnem postopanju nesramnega kutarja, ki imelo je neumnost ljudstva in zaupanje v duhovniški suknju v to porabil, da pobožne ovčice prapošteno ostrže. Kaplan Frisch je v prvi vrsti politik, hujskajoči far, ki si je hotel pridobiti pristaše, moč in vlado v svoji stranki ter s tem tudi za svojo osebo sredstva za vživanja poljudne življenje. Več kot 50 v bogih vernikovih njegovih stranke je bolj ali manj oškodoval mnogokrat na beraško palico spravil. Njegovi dolgovi so znašali več kot en četrť milijona kron pri jako malobrojni aktivih. Vkljub temu, da so zgornje-avstrijski duhovniki darovali večje svote, da bi grehe tega sleparja popravili, dobili so upnikove dar komaj 10% svojega denarja na voljufal trajala je 4 dni. Le za prečitanje obtožnice potrebovalo se je 2 1/2 ure. Naravnost neverjetni škandal je, da je zamogel ta hujskajoči politični far brez ovirov javno svoje goljufije in svoje lahkomišelnosti denarno gospodarstvo nadaljevati in da je državno pravdnitvo vkljub mnogobrojni sodnijskim tožbam mirno gledalo. Proti kaplanu Frischu se je v letih 1909 do avgusta 1911 pri raznih sodnijah vložilo 24 tožb; pri oktobra 1911 se ga je 28 krat zarubilo. On je bil tudi voditelj „katoliškega delavskega društva“, pri katerem je seveda na podobnem način gospodaril. Proti temu društvu se je v rubilo pa se je društvo 39 krat. Svoje „delovanje“ pričel je ta farček v Wolfgangu. Vkljub svoji mali kaplanski „kupil“ je tam takoj Meixnerjevo hišo za 50.426 kron; nadalje še eno hišo v bližnji An. Kèr ni imel sam niti krajcarjev denarja, izposodil si je za te kupčije potrebn denar od vernih kristijanov svoje fanti seveda svojega krvavo zasluženega denarja niso nikdar nazaj dobili. Mnogi teh verni kristijanov dali so kaplanu svoje hranilne knjižice, da naj bi ta z njimi par naprošeni stotakov pri posojilnici dvignil. Ali kaplan, ednostavno dvignil ves denar, ki je bil na dotično knjižico vložen. Kèr je imel tudi menilne dolgove, ni samo premožne kmete za denar prosil, marveč tudi hlapce, dekle, vsakega, ki je prišel k njemu k spovedi. Ti verni ljudje delali so si iz tega čast, da so smeli svojem spovedniku prihranjene krajcarje posoditi. Kaplani novi dolgovi bili so že velikanski, ko je pri-

Vojni spomenik.

30. t. m. bode 100 let, odkar so združeni Rusi, Prusi in Avstrijci v češkem mestu Kulm čez Francozje zmagali. Domačini postavili so na padlim avstrijskim vojakom krasen spomenik, katerega vojak naše alpske Spomenik je lepo znamenje avstrijske zvestobe in hrabrosti.

Ali si že
Štajerca
naročil? Ako ne, stop
to takoj!

Steyer.
dolgove
Steyerju
je tako
konku
protno je
katoliškeg
emel pot
imelo
temu je
goldenen
pre v
ke d
zaporedon
ljudsko k
vse se
tercijal
grozovito
velik
dneboval j
seveda
em s
lagal in
25.000 k
25.000 k
pravil. O
sodniji so
le slep
raznovani
Kaplan F
skrajnj
1911 do avgusta 191
slepaj
dvojen r
svoda, k
detai ni
sede
vsko obl
zode zope
bogi km
sta stara
duhovniš
zarje zapr
vzem j
Letni
brez zv
zvezdic
Dne
vjnski sej
Dne
Fernitzu*
berstein
kraj Sv. L
Bregu p
mo).
Dne 2
Sv. To
stinarji); p
Sv. Fil
kraj; v Piš
kiano klat
Dne 2
Deutschland
ch; na
nem); v P
Dne 1
mhleiten;
ihu, okraj
močah**;
Dne 2
možu (sej
Dne 3.
Rajem*.
mjski sej
lmenem (D
Dne 4
nem); v
Dne 5
Gradcu (z
Dne 6
Lenart;
Prepodu
Letoži
tošta z o